

VAN DE REDACTIE

Het jaar 2021 is alweer een paar weken oud. Buiten ligt een flink pak sneeuw. De oostenwind giert om het huis. Het vriest dat het kraakt. Op de tv is de Coronacrisis eventjes een beetje naar de achtergrond verdrongen door ijsmeesters, langebaan schaatsers die na 24 jaar maar één ding willen: Een Elfstedentocht. Het zal toch niet waar zijn dat juist nu....

Normaliter was Noordwelle nu volop bezig met de voorbereidingen voor de Straô ook.

Maar de scholen zijn gelukkig weer begonnen en ook kunnen we weer online bestellingen doen en deze afhalen. Nu hopen dat we binnenkort de nu nog gesloten restaurants etc weer kunnen bezoeken, en vooral de kapper!

In deze uitgave van de Noordernieuwswelle een interview met dorpsgenote Nathalie die haar eigen "Kapsalon aan Zee" in Renesse runt en momenteel haar geliefde vak niet kan uitvoeren omdat de deuren gesloten zijn.

Bij deze wil de redactie van onze dorpskrant nogmaals een oproep doen om ons leuke team te komen versterken. We komen 1x per twee maanden bij elkaar om de inhoud van de Noordernieuwswelle te bespreken.

Veel leesplezier!

De redactie

NOORDERNIEUWSWELLE **Dorpskrant van Noordwelle**

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

41ste jaargang

Verschijnt 6x per jaar

*Redactie: José Vrijdag, Marianne de Jonge, Kitty Heye,
Trudy Groenleer en Juus Kreiken*

Vormgeving: Leo Schults en Trudy Groenleer

Wist u dat

- Wij erg blij worden van kopie
- Er wel altijd gecensureerd wordt
- Wij 1 x per 2 maanden uitkomen
- Wij uw kopie voor ons volgende nummer dus heel graag voor 10 april 2021 ontvangen
- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- Handgeschreven kopie ook nog altijd welkom is
- Wij hopen dat we dan eindelijk weer eens een keertje op de oude manier kunnen vergaderen
- Wij hoe dan ook toch ons krantje weer uit zullen laten komen
- Dat vast en zeker ook weer met jullie inbreng zal gebeuren
- De natuur ons de laatste week wel heel erg verraste
- Wij hopen dat vele Noordwellenaren daar ook van kunnen genieten
- Dat wel extra werkzaamheden buiten met zich mee brengt
- Sommige dorpsgenoten tot 2 x toe ingesneeuwd werden
- Er dan altijd behulpzame mensen met trekkers te hulp schieten
- De bestuurders van die trekkers dat vast niet erg vinden (integendeel volgens ons)
- Men gelukkig op heel veel manieren van deze prachtige wintertijd kan genieten
- Elke tuin al een feestje op zich is om naar te kijken
- De vele fotografen alhier zich ook uit konden leven, getuige de prachtige foto`s op de dorps-app
- Wij Femke en Ferry van harte feliciteren met de geboorte van Mik
- Wij Rinus en Sylvia Vegt aan de Smidsweg van harte welkom heten
- Wij ook Martine, Jan, Naomi, Daan, Febe, Tijs en hond Tim hartelijk verwelkomen op het Hoefijzer

- Wij hopen dat een ieder zich hier snel thuis zal voelen op ons mooie dorpje
- Het dit jaar wel heel stil is zonder ons Straô-feest
- Het voorjaar op ons dorp weer is ingeluid met de komst van 2 lammetjes
- Deze te bewonderen zijn in de schuur van Martien
- Het ooi de coronaregels wel op prijs stelt

De Agenda (hopelijk binnenkort weer mogelijk)

- Eerste vrijdag van de maand: Snekvond
- 2de woensdag van de maand (v.a. okt) Crea dames
- Derde vrijdag van de maand (20:45): DDaames
- Laatste dinsdag van de maand: Tafelen
- Laatste vrijdag van de maand: Heeren
- Iedere eerste dinsdag van de maand koffie/bieb uurtje van 10 uur tot 11 uur
- Iedere woensdag vesper 17:00 tot 17:30 uur meditatief zingen (opgave niet nodig) (18:00-18:30) en/of maaltijd (18:30) in de kerk zie: www.kloosterwelle.nl

Beste dorpsbewoners

Wij zijn Rinus en Sylvia Vegt- de Jong (beiden 64 jaar). Op 5 februari jongstleden zijn wij in jullie mooie dorp komen wonen. Ons "Zeeuwse leven" begon in 1993 toen we een vakantiehuisje kochten in Bruinisse. Wij woonden in die tijd in Bleiswijk dus binnen 45 minuten zaten we in Zeeland. Al snel werden we verliefd op Schouwen-Duiveland en na heel wat fietstochten over het eiland kochten we in 1996 een oude boerderij in het buitengebied van Dreischor. Ook een schitterend plekje. We hebben er uiteindelijk 20 jaar gewoond. Onze twee zonen Bob (1986) en Gijs (1991) groeiden er op. Ze hadden het er geweldig naar hun zin. Zo tussen de koeien cowboytje spelen met hun vriendjes.

Ook wij hebben daar genoten totdat het onderhoud van de boerderij en de grote tuin wat veel werd. Al snel vonden we een leuk huis in Zierikzee maar we konden er toch niet wennen. We misten het vrije uitzicht en de vrijheid. Na drie jaar dus terug naar het platteland en wel Smidsweg 15. Een fantastisch leuke en ruime woning helemaal aan de rand van het dorp. Nu genieten we van de prachtige zonsopkomsten over het witte land.

Op een bijzondere manier maakten we al snel kennis met de hulpvaardigheid van de bewoners en burens.

Toen deze strenge winterperiode inviel en wij 1 dag in Noordwelle woonden hadden wij ons buiten gesloten. Lichte paniek maar al snel waren er 3 burens die een helpende hand toestaken. Na een uurtje konden we zonder schade aan huis of haard de warmte weer opzoeken. Compliment en extra veel dank aan buurman Willem die onverzettelijk doorging met morrelen met ijzerdraadjes aan het slot totdat we de sleutel weer konden omdraaien. Ondertussen waren we ingesneeuwd geraakt; grote sneeuwduinen op de oprit . Buurman Rob hielp om onze gemeenschappelijke oprit weer vrij te maken zodat we de auto's in het dorp konden zetten. Dank Rob! Kortom wij voelden ons onmiddellijk prettig en opgenomen in het dorp.

Om iets meer over onszelf te vertellen:

Wij hebben allebei geneeskunde gestudeerd in Leiden. Sylvia heeft zich daarna verder gespecialiseerd in de sociale geneeskunde en werd verzekeringsarts. Zij werkt als ZZP'er.

Rinus specialiseerde zich in de psychiatrie en had als ZZP'er 20 jaar lang een psychiatrische praktijk in Dreischor. Hij is sinds kort gepensioneerd.

Beste medebewoners wij denken dat jullie nu een beetje idee hebben gekregen wie er in jullie dorp bij is gekomen en hopen jullie, als corona achter de rug is te ontmoeten.

NB: wij leven aan de Smidsweg 15 samen met een chagrijnige Labra-doodle die sommige hondenbezitters onder jullie mogelijk al wel ontmoet hebben.

Vriendelijke groet,
Rinus en Sylvia

Interview met onze dorpsgenote Nathalie, eigenaresse van Kapsalon aan Zee in Renesse.

1. Nathalie waar heeft jouw wiegje gestaan?

Ik ben geboren in Bergen op Zoom. Tot mijn 7e jaar heb ik in Putte gewoond en daarna ben ik naar Zeeland gekomen.

2. Heb je altijd de wens gehad om kapster te worden en een eigen kapsalon te bezitten. Hoe is dit jou gelukt?

Waar heb jij ervaring opgedaan.

Vanaf jongs af aan wist ik al dat ik kapster wilde worden. Ik had nooit het idee om voor mezelf te gaan beginnen, dat is zo gelopen, maar geen moment spijt van gehad! Op mijn 17e ben ik begonnen op de kappersschool in Goes. 1 dag in de week school en de rest stage bij Wout Lokker. Na school ben ik daar blijven werken. Ontzettend veel geleerd en plezier gehad! Na 10 jaar was ik toe aan een nieuwe uitdaging en ben ik bij Hair 4 you gaan werken in Renesse. Ook met veel plezier, maar na 1.5 jaar stopte de eigenaresse ermee en heb ik het over genomen. Zo bestaat Kapsalon aan Zee nu 5,5 jaar.

3. Jij woont samen met Dennis. Hoe heb jij hem ontmoet.

Dennis en ik hebben elkaar 18 jaar geleden leren kennen. Hij werkte toen achter de bar bij Ricky's place in Ellemeet. Na een jaar kregen we verkering. 12 jaar geleden zijn we samen gaan wonen en 10 jaar geleden hebben we ons huis in Noordwelle gekocht.

4. Heb jij hobby's naast het kappersvak

Naast mijn werk kook en bak ik graag en maak graag mooie wandelingen met Bas onze hond.

5. Welke droom heb jij/ hebben jij en Dennis nog.

Dennis en ik maken graag mooie reizen. We hebben al veel gezien, maar er staat nog genoeg op ons lijstje!

6. Wat doet de huidige Coronacrisis met jou persoonlijk.

Doordat ik nu gedwongen thuis zit ga ik me wel een beetje vervelen. Ik vul de dag met wandelen, sporten, lezen en koken.

Ik mis door de corona wel mijn werk en sociale contacten. Lekker uit eten, sporten gewoon in de sportschool en af en toe een leuk feestje.

7. Wil je misschien nog iets kwijt?

In de kapsalon werken we coronaproef. Mondkapje, klanten op minimaal 1,5 meter uit elkaar en na iedere klant alles desinfecteren. Mijn collega en ik hopen dan ook snel weer aan de slag te kunnen! Mooie kapsels creëren en gezellig de mensen om je heen heel de dag!

We snakken naar een mooi kapsel Nathalie. Bedankt voor een kijkje in jouw leven! Hopelijk tot snel in jouw Kapsalon aan Zee.

Namens de redactie, Kitty

Winter

Net wanneer je denkt dat er in deze tijd niks leuks meer gebeurt beweert Peter Kuipers Munneke min 10, een week lang en zelfs in Zeeland! Het zal toch niet? Een dik pak sneeuw wekt oude herinneringen en bij de jongkies grote verbazing. Wandelaars, sleërs, ballengooiers, vogelvoerders en poppenbouwers; wat een feest!

Ook in Noordwelle verspreidt een nieuw virus zich razendsnel. Het zorgt voor hoge koorts; **schaats**koorts! Een mooi baantje aan de LageZoom, zonnetje bij en rats rats, soms plof. In het Zeepe, op de Vroonplas, de Oostweg bij de graszoden en zelfs Plan Tureluurs. Zoooo fantastisch! Enkele Noordwellenezen lappen het advies "blijf in je eigen regio" aan hun schaats en reizen af naar Loosdrechtse plassen en Rottige meren. Zoon Tijs koopt gauw nieuwe schaatsen en wij gaan naar de molens.

Handjes met de beschermers op de rug. Scheuren en wakken ontwijkend. Regelmatig klunen en wind mee met machtige klappen en hoge snelheid over de Boezem. Na 40 kilometers nog wat ijsinspecties van dichtbij. Natuurlijk geen officiële tocht, geen stempeltjes, minder koekenzopie, minder muziek en minder mensen (de media overdreven, bovendien zie je nauwelijks 60plussers met een 40+BMI op het ijs). Als warm voorstander van de global-warming begin ik toch weer te twijfelen. De dooi heeft het schaatsvirus inmiddels verslagen.

Maar wat was dit mooi: Er zijn herinneringen gemaakt.

Jos

Molentocht met Tijs
Jos Geluk - 14 feb. 2021

Zekerheid en onzekerheid

Elkaar ontmoeten bij Kloosterwelle wat nu niet mogelijk is, maar wel weer wordt.

Weet U wat ik met U wil delen? De zekerheid in het leven.

Er gebeuren zoveel vanzelfsprekende dingen op een dag en in een week, dat het ons niet verbaast of verrast.

En ineens is het er dan " de pandemie ".

De pandemie heb ik al met U besproken (In Wereldregio d.d. 23 december 2020), wat het met ons doet en welke gevolgen het voor ons heeft, of kan hebben.

Zekerheid is een gerelateerd verschijnsel. Zekerheid is de grondlegger van de toekomstige teleurstellingen in ons leven. In Kloosterwelle zingen we elke woensdag tussen 17.00 uur en 18.00 uur meditatieve liederen vier stemmig. De zekerheid is dat we dat iedere week doen. Prachtige liederen onder leiding van Liesbeth Franken.

Wat niet zeker is, zijn de mensen die er zijn. Je kunt gewoon binnen lopen en meezingen.

Als de vaste kern mensen er is ervaar ik dat als fijn, maar de extra mensen die meditatief zingen ook ontdekt hebben maken het verschil.

Of die mensen komen, daar is totaal geen zekerheid over. Je zou dan kunnen denken dat is maar een klein dingetje, maar dat is niet zo. Zingen met elkaar overbrugt eenzaamheid en verbindt. Het verblijdt je hart en geeft een knipoog naar morgen!

Nu in deze corona tijd zingen we niet, maar luisteren we naar prachtige geselecteerde muziek. Fantastisch om te delen, om stil te zijn. Als je in stilte deelt, deel je eigenlijk alles wat je bezig houdt. Er is een soort verbonden resonantie, een soort zekerheid die ontroert.

Ik denk vaak er zullen in Noordwelle toch wel een aantal mensen zijn die willen beleven wat ik beleef? Of het in ieder geval een keer willen proberen. U zou gewoon een keer binnen kunnen lopen nu, om te luisteren en straks, als alles veilig is, om mee te zingen.

In onzekerheid wacht ik op jullie, dan genieten we samen en helpt u mij aan zekerheid.

U kent die uitdrukking wel het gebeurt niet altijd alleen bij de buurman, soms overkomt het jezelf of het nu vreugde is, of verdriet, of verlies, of liefde.

Ik denk wel eens zoals ik de zee zie zo ziet niemand het, of zoals ik geniet van een lied zo hoort niemand anders het.

Wat meer de waarheid benadert is dat wat ik ook zie of hoor, mooier wordt samen met anderen!

In deze tijd moeten we elkaar ontmoeten in kleine dingen, moeten we zuinig zijn op elkaar, elkaar vinden, troosten en toejuichen. Dat kan met alle onzekerheid in Kloosterwelle, hoe kwetsbaar en onzeker Kloosterwelle ook is.

Weet U, ik gun u een Kloosterwelle in Noordwelle voor het moment, het samenzijn, de zorgzaamheid en de ruimte in het woord. Als we het niet alleen kunnen en zo ervaar ik het, dan kunnen we het toch samen proberen in alle onzekerheid.

Zekerheid is zo dun als vloeipapier en met dat gegeven is een ontmoeting in onzekerheid de moeite waard!

In deze tijd is alles onzeker, maar we hebben het met elkaar te doen.

Zo kom ik bij U, bij jullie met de uitnodiging "Kom, wanneer het weer kan" en beleef met mij deze unieke momenten in deze prachtige kerk, in dit mooie dorp. De volgende keer zal ik vertellen over de retraite dag die we organiseren: een dag met aandacht en stilte.

Kijkt u vooral voor actuele informatie in verband met corona preventie op onze website www.kloosterwelle.nl

Gert Jongerius

Koffiepauzepraat

Graag willen wij een 20-tal vrijwilligers zeer bedanken voor hun inzet voor de Kerk en Dorpsgemeenschap in Renesse en Noordwelle.

De maand januari stond n.l. weer een paar weken in de belangstelling inz.de actie Kerkbalans.

Een actie voor het instant houden van onze kerken want die krijgen het nu in deze bijzondere pandemie periode zeker zwaar voor de kiezen. Geen kerkdiensten en dus geen inkomsten of het zijn die tientallen personen die per bank geld overmaken.

Recent kunnen lezen dat er op dit moment in Nederland elke week wel 2 kerken de deuren moeten sluiten. Sloop of krijgt het een herbestemming(winkel/woning etc.)

Wat ook verschrikkelijk is zijn de bijzondere projecten zoals onze betrokkenheid bij Indonesië die niet echt uit de verf komen. Wij wilden zo graag iets betekenen voor die arme mensen daar maar ja, geen of te weinig inkomsten helaas. Gelukkig konden wij als kerk toch wat geld uit onze kas overmaken aan de Voedselbank en Dorcas en een kinderproject in Jemen, Syrië en Indonesië.

Geen kerkdiensten voorlopig t/m 7 maart maar gelukkig wel digitaal te volgen via kerkdienstgemist.nl of via de site van kerkopschouwen met een YouTube kanaal zelfs met live beeld.

Wij weten ons gesterkt dat veel dorpsgenoten de kerk een warm hart toe dragen. Een kerk die hoort bij het dorp en wij zijn iedereen dan ook heel dankbaar voor het ontvangen van op dit moment, euro 40.600,-

Geweldig bedankt!

Mocht u nog iets willen overmaken: NL98 INGB 0000 1133 95 kerk Renesse/Noordwelle

Financieel geeft het mogelijkheden voor het aannemen van een nieuwe (deeltijd) predikant. Eigentijdse kerkdiensten met muziek juist voor de kids. Zorg verlenen door huisbezoek bij doop, trouw of rouw.

Diaconale hulpverlening dichtbij en veraf. Jacobuskerk als pelgrimshalte naar Santiago de Compostella.

Openstelling monumentale kerken te Renesse/Noordwelle in de zomermaanden.

Uitgave Dorpsplein als samenbindend dorpsorgaan. Bezoek en aandacht in de Vronenburg, De Duinen, Cornelia en Hospice.

Et cetera...

Goed werk en fijn om te kunnen doen. Dank voor de steun!

Voor meer info:

www.kerkopschouwen.nl

Lex

Natuur en nog een beetje meer

Wat zijn twee maanden snel voorbij, februari alweer. En wat gebeurt er veel in twee maanden.

Het Sinterklaasfeest kon niet doorgaan, wat erg sneu was, vooral voor de kinderen.

Maar we hebben het toch gezellig in ons isolement? Veel lichtjes, eten en drinken, een warme kachel én hopen dat we gezond mogen blijven. De dingen die we níét kunnen doen, willen we niet aan denken. Alleen aan de dingen die we wél kunnen.

Probeer het glas halfvol te houden beste dorpsbewoners!

Ouders hebben het níét zo gemakkelijk in deze tijd met al dat begeleiden van schoolwerk.

Wat een klus denk ik, ook voor het onderwijzend personeel. Het druist in tegen alles wat we gewend zijn. Gelukkig is er op 9 februari een eind aan gekomen, en zijn de kids, wel met aanpassingen, weer naar school. Laten we hopen dat het goed blijft gaan.

Legpuzzelen is een grote hobby van mij, er zijn er ook al HEEL VEEL uitgelegd.

Maar op zeker moment dacht ik, laat me nu maar eens iets nuttigs gaan doen.

In de loop van alle jaren heb ik een indrukwekkend aantal fotoalbums volgeplakt – zo'n 40 stuks.

Van school, opleiding, werk, ons gezin, van alle vakanties, enzovoort. Er zijn foto's vanaf 1859. Zelfs nog van overgrootouders. Aangevuld met uittreksels van de Burgerlijke stand en krantenknipsels. De albums zijn stuk voor stuk door mijn handen gegaan. Om, waar nodig, te fatsoeneren en natuurlijk om alles nog eens goed te bekijken.

Nu neemt de kriebel weer toe om met puzzelstukjes een mooi geheel te maken.

Gezellige gebeurtenissen waren er ook, en hoe!

Drie dingen waren een feestje.

De oliebollen die ons namens de kerk op afstand werden afgegeven. Ze waren heerlijk!

Dan weer ging de bel en stond Vera, namens de Dorpsraad en het Dorpshuisbeheer op de stoep, met veel gekleurde én gevulde kersttassen om uit te delen.

Dingen om te snoepen, gezellige dingen en lichtjes. Hier in de buurt waren de volgende dag alle ramen verlicht door zo'n snoer lampjes. Twee leuke feestjes.

Het derde feestje was voor de dieren. Natuurlijk bedoel ik de viering van oud en nieuw.

Ieder in zijn eigen huis. Véél minder vuurwerk in de periode vóór oud en nieuw dan andere jaren, hoewel er soms goeie dreunen bijzaten.

En dan natuurlijk MAALTIJD THUIS nog een feestje eigenlijk.

Al die tijd dat iedereen zoveel mogelijk in huis verblijft, wordt er toch elke maand gekookt en wordt er veel moeite gedaan om de maaltijden, keurig verpakt bij de liefhebbers thuis af te geven. Alle lof!!

Op mijn telefoon verscheen op een gegeven moment een prachtig filmpje van een Grote Bonte Specht die bij iemand nootjes uit zijn hand at. Hij werd telkens weggejaagd door een brutale Eekhoorn, die dat ook wel durfde. Op slag gingen mijn gedachten terug in de tijd.

Toen we "heel" lang geleden met vakantie in Oostenrijk waren, bezochten we Seefeld en maakten een wandeling om het meer net buiten de stad. Het pad liep door het bos. Ook wij hadden nootjes. Al de soorten meesjes die er maar zijn, kwamen op je hand zitten om te snoepen. Ook de eekhoorns kon je zó iets toestoppen. Marc was toen een jaar of 10 en bij hem klommen de Eekhoorns langs zijn broekspijp naar boven om een nootje te bemachtigen. Het was prachtig.

In de tuin doen de sneeuwkllokjes hun uiterste best je aandacht te vragen. Ze zijn groot en bloeien uitbundig. Hun klokjes zwaaien heen en weer in de wind, jammer dat ze het voorjaar niet in kunnen luiden.

Maar zover zijn we nog lang niet.

De Helleborus bloeit ook al zo rijk, het is een prachtig gezicht, die mooie kleuren afstekend tegen de zwarte grond. Verder bloeit hier nog de Hebe en de Viburnum. Ook het Stinkend Nieskruid is schitterend. De lichtgroene klokvormige bloemen steken erg af bij het donkergroene blad. Er zitten in alle stuiken, dikke knoppen en de andere soorten bollen staan er ook al prachtig bij .

Maar nu is dat ineens veranderd. Al die bloemen slapen nu veilig onder een dikke laag sneeuw. Ineens hadden we een witte zachte wereld. Maar de grote vlokken, die zo mooi naar beneden dwarrelen, waren er helaas niet bij. Elke morgen verdeel ik voor de vogels duivenvoer en een geplukte boterham op de voederhuisjes en het terras. Er is heel veel belangstelling voor. Veel Huismussen, Merels, het echtpaar Vink, twee Heggenmusjes, veel Spreeuwen, een Roodborstje en Turkse Tortels. Natuurlijk de Kauwen niet te vergeten. Zij krijgen op een ander plekje voer, en gebruiken dat braaf. Het zijn er ook lang niet meer zoveel als vroeger.

Vorige week heb ik pannenkoeken gebakken. Er stond nog een vreemd pakje meel. Jawel, voor de helft was het Boekweitmeel. Ik kreeg stevige pannenkoeken, dat wel. Er zullen vast mensen zijn die hiervan smullen, maar ik niet!!!! Ik had twee kleintjes opgegeten en ze stonden rechttop in mijn maag. Nu snijd ik er elke morgen een paar aan kleine stukjes en – je raadt het al, de vogels smullen ervan. 's Middags snijd ik dan een appel aan heel kleine stukjes, meng er een handjevol havermout doorheen en strooi dat weer uit. Nou zij vinden het heerlijk hoor, alles is zó verdwenen. De poes ligt dan op de vensterbank, boven de verwarming en kijkt het vredig aan. Jullie in de kou, ik bij de kachel. Je ziet het hem denken.

Zou een poes kunnen denken?

Wij wensen iedereen veel sneeuw – en ijspret toe.
Als jullie dit stukje lezen, hopen we toch dat de lente is gearriveerd.
Groetjes Janny